

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2018 roku

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	SSO Mirosław Krzysztof Derda
Protokolant	starszy sekretarz sądowy Katarzyna Izabella Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2018 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Bank S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko **W. P.**

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego W. P. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 187.279,95 zł (sto osiemdziesiąt siedem tysięcy dwieście siedemdziesiąt dziewięć złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 lutego 2018 roku do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego W. P. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 14.781 zł (czternaście tysięcy siedemset osiemdziesiąt jeden złotych), w tym kwotę 5.417 zł (pięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

SSO Mirosław Krzysztof Derda

Sygn. akt I C 219/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. w W. wystąpił w dniu 19 lutego 2017 roku do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego z pozwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko W. P. o zapłatę kwoty 187.279,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami umownymi oraz odsetkami za opóźnienie.

Uzasadniając powództwo wskazał, iż w dniu 26 czerwca 2017 roku strony zawarły umowę pożyczki nr (...). Zawierając w/w umowę pozwany zobowiązał się do terminowej spłaty określonej sumy pieniężnej na rzecz powoda. Powód natomiast udzielił pozwanemu kredytu konsolidacyjnego na kwotę 179.880,97 zł.

Z uwagi na naruszenie przez pozwanego warunków umowy (nieterminowe dokonywanie wpłat) zadłużenie powstałe z tego tytułu po stronie pozwanego względem powoda został postawione w stan wymagalności z dniem 26 stycznia 2018 roku.

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Suwałkach na podstawie art. 505³³ § 1 k.p.c. jako sądowi właściwości ogólnej, stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w EPU.

Zarządzeniem przewodniczącego I Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 13 marca 2018 roku powód został wezwany na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. do uzupełnienia braków pozwu, poprzez wykazanie umocowania do działania w imieniu powoda zgodnie z art. 68 zd. 1 k.p.c., dołączenie pełnomocnictwa wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej stosownie do art. 89 § 1 zd. 1 i 2 k.p.c. oraz uiszczenie opłaty uzupełniającej od pozwu w wysokości 7023 zł w terminie 14 dni pod rygorem umorzenia postępowania.

Pismem z dnia 04 kwietnia 2018 roku pełnomocnik powoda sprostował wymaganiom przedstawionym w w/w zarządzeniu, przedstawiając stosowne dokumenty, do przedłożenia których został zobowiązany oraz uiszczając uzupełniającą opłatę od pozwu.

Pozwany W. P. nie złożył odpowiedzi na pozew. Jak wynikało z oświadczeń pozwanego złożonych na rozprawie dnia 09 maja 2018 roku, nie kwestionował on faktu zawarcie umowy wysokości długu, jego istnienia czy doręczenia mu przez powoda pisma zawierającego wypowiedzenie umowy pożyczki nr (...), zawartej dnia 26 czerwca 2017 roku.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 26 czerwca 2017 roku pozwany W. P. zawarł z powodowym Bankiem (...) S.A. w W. umowę kredytu gotówkowego konsolidacyjnego nr (...) na kwotę 179.880,97 zł. Całkowita kwota do zapłaty przez kredytobiorcę na dzień zawarcia umowy wynosiła 286.796,79 zł, na którą składały się: całkowita kwota kredytu, tj.: 179.880,97 zł, całkowity koszt kredyt, który na dzień zawarcia umowy wynosił: 106.915,82 zł, na który składały się: opłata za umowę w wysokości 50 zł oraz należne odsetki w wysokości 106.065,82 zł.

Pozwany w ustępie 4 umowy zobowiązał się spłacić ww. kwotę wraz z odsetkami według stałej stopy procentowej 9,90 % w stosunku rocznym, w 120 miesięcznych ratach.

W § 3 ust. 1 pkt 1-3 ww. umowy strony ustaliły, że bank ma prawo obciążenia kredytobiorcy kosztami powstałymi w wyniku niewywiązania się przez kredytobiorcę z postanowień umowy, a w szczególności: odsetkami karnymi od zadłużenia przeterminowanego, kosztami sądowymi lub egzekucyjnymi zgodnie z obowiązującym przepisami prawa oraz opłatami za działania monitorujące.

W § 7 ust. 3 i 4 ww. umowy strony przewidziały, iż w przypadku gdy kredytobiorca opóźnia się z zapłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty zaległości w ciągu 14 dni roboczych od daty otrzymania wezwania. Jeżeli należności te nie zostaną uregulowane w całości w wyznaczonym terminie, bank ma prawo wypowiedzieć umowę kredytu (ust. 3). Od następnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia całe zobowiązanie z tytułu udzielonego kredytu staje się wymagalne i jest traktowane jako zadłużenie przeterminowane (ust. 4) (dowód: zawarta przez strony umowa kredytu konsolidacyjnego k. 16-17 v.) .

Przez pierwsze miesiące po udzieleniu kredytu pozwany spłacał go regularnie. Później, gdy zaczęło mu brakować pieniędzy na regulowanie całych rat dopuścił się uchybień w należyтым wykonywaniu zaciągniętego zobowiązania umownego, które skutkowały naruszeniem warunków w/w umowy. Skutkiem powyższych uchybień w realizacji zobowiązania spłat udzielonego pozwanemu kredytu, z dniem 26 stycznia 2018 roku zadłużenie zostało postawione w stan pełnej wymagalności (dowód informacje zawarte w pozwie niekwestionowane przez pozwanego – k. 6).

Z powyższych przyczyn pismem z dnia 31 stycznia 2018 roku powód wezwał pozwanego do spłaty wymagalnego zadłużenia pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową. Powyższe wezwanie nie przyniosło oczekiwanego ze strony powoda skutku, co spowodowało wniesieniem niemniejszego powództwa (dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 16).

Dnia 19 lutego 2018 roku został wystawiony wyciąg z ksiąg rachunkowych powodowego Banku oznaczony numerem (...) wskazujący, że figuruje w nich wymagalne zadłużenie W. P. z tytułu umowy kredytu nr: (...) z dnia 26 czerwca 2017 roku, w tym: niespłacony kapitał w kwocie 179.880,97- zł, umowne odsetki w kwocie - 5.881,23 zł oraz odsetki umowne za opóźnienie w kwocie 1.517,15 zł. Ponadto przedmiotowy wyciąg z ksiąg bankowych wskazywał, iż od dnia 19 lutego 2018 roku bankowi należne są odsetki ustawowe za opóźnienie, o których mowa w art. 481 § 2 k.c., naliczane od kwoty zadłużenia przeterminowanego, tj. kwoty z tytułu niespłaconego zadłużenia w wysokości 187.279,95 zł (dowód: wyciąg z ksiąg (...) Bank S.A. z dnia 19 lutego 2018 roku k. 13).

Pozwany W. P. ma 41 lat i jest z zawodu rolnikiem. Jest Właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 10 ha nastawionego na produkcję mleka, które prowadzi razem z żoną. Pozwany posiada na utrzymaniu dwójkę małoletnich dzieci w wieku 3 i 5 lat. Główne źródło utrzymania pozwanego stanowią dochody z produkcji i sprzedaży mleka w wysokości około 15.000 zł (przed odliczeniem kosztów uzyskania przychodu i innych zobowiązań kredytowych). Ponadto otrzymuje rocznie kwotę około 30.000 zł z tytułu dopłat z Unii Europejskiej, jednak część z tych środków przeznacza na opłacenie wynagrodzenia dla osób wydierżawiających do pozwanego grunty.

Pozwany nie kwestionował okoliczności zawarcia umowy z powodowym bankiem, wysokości i istnienia długu oraz doręczenia dokumentu zawierającego wypowiedzenie. Wysłuchany w charakterze pozwanego na rozprawie dnia 09 maja 2018 roku wskazywał, iż jest w posiadaniu wszystkich tych dokumentów. Podnosił również, że zwracał się z pismem do powodowego banku o połączenie wszystkich posiadanych przez pozwanego zobowiązań kredytowych w jedno, czego skutkiem była w/w umowa o kredyt konsolidacyjny z dnia 26 czerwca 2017 roku (dowód: zeznania pozwanego na rozprawie dnia 09 maja 2018 roku k. 35-36).

Sąd zważył, co następuje:

Opisane powyżej ustalenia faktyczne oparte na wiarygodnych, zdaniem Sądu, dowodach w postaci dokumentów i oświadczeń pozwanego, których żadna ze stron nie kwestionowała, pozwoliły na przyjęcie, że pozwanego i poprzednika prawnego powoda wiązała umowa kredytu gotówkowego. Zgodnie z art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (tekst jedn. z dnia 15 września 2017 roku Dz.U. z 2017 r. poz. 1876), przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Przedmiotowa regulacja prawna oraz w/w zapisy zawartej przez strony umowy o kredyt konsolidacyjny nr (...) z dnia 26 czerwca 2017 roku stanowił podstawę dochodzenia przez powoda zwrotu niespłaconego kapitału w kwocie 179.880,97- zł, umownych odsetek kapitałowych - 5.881,23 zł oraz odsetek umownych za opóźnienie w kwocie 1517,75 zł naliczanych stosownie do § 3 ust. 2 - 6 umowy od kwot przeterminowanego zadłużenia. Zdaniem Sądu, umowa kredytu zawarta przez pozwanego z powodem była umową ważną, skuteczną i odpowiadającą unormowaniom powyższego przepisu oraz obowiązującym na datę zawarcia przedmiotowej umowy przepisom ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tj. z dnia 23 sierpnia 2016 r. Dz.U. z 2016 r. poz. 1528). Roszczenie powoda w zakresie odsetek za opóźnienie ponadto opierało się na art. 481 § 1 k.c. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia. W przedmiotowej sprawie stopa odsetek od kapitału i odsetek za opóźnienie od zadłużenia przeterminowanego była z góry oznaczona w umowie i wynosiła odpowiednio 9,90 % w skali roku oraz maksymalnie dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (w przypadku odsetek za opóźnienie).

Pozwany zatem, w świetle postanowień umowy z dnia 26 czerwca 2017 roku, był zobowiązany do spłaty zaciągniętego kredytu w 120 miesięcznych ratach płatnych do dnia 30-go każdego miesiąca poczynając od 30 sierpnia 2017 roku.

Niewątpliwą była zdaniem Sądu okoliczność, czego zresztą pozwany nie kwestionował, że nie wywiązał się z powyższego zobowiązania, spłacał jedynie raty częściowo w miarę posiadanych środków, co skutkowało powstaniem

zaległości w spłacie części wymagalnego kapitału i odsetek. Powyższe skutkowało wypowiedzeniem mu umowy przez kredytodawcę. W § 7 ust. 3 umowy kredytu ustalono, że bankowi przysługuje prawo wypowiedzenia umowy m.in.: w przypadku braku płatności należności w terminie (po uprzednim wezwaniu do zapłaty).

Zgodnie z § 7 ust. 4 umowy kredytu wypowiedzenie umowy skutkowało wymagalnością całości zadłużenia które od tego momentu traktowane jest jako zadłużenie przeterminowane. Niewątpliwie więc wymagalny był kapitał oraz odsetki. Od zadłużenia przeterminowanego Bank nalicza i pobiera odsetki karne w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie w rozumieniu art. 481 § 2¹ k.c.

Powód dowiódł wysokości dochodzonego roszczenia przedkładając przedmiotową umowę kredytową i wyciąg z ksiąg bankowych. Pozwany nie kwestionował złożonych dokumentów i nie złożył też żadnych potwierdzeń zapłaty, które mogłyby dowodzić, że powodowy Bank zawyżył dochodzone należności. Pozwany podnosił jedynie, iż skierował do powoda prośbę o ugodowe rozwiązanie sporu, poprzez rozłożenie spłaty zadłużenia w ratach.

Jak wynika z treści art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć zasądzone świadczenie na raty. Powyżsi zapis przewiduje szczególną opcję dotyczącą przedmiotu orzekania, dającą sądowi możliwość uwzględnienia także interesów pozwanego w zakresie czasu wykonania wyroku i interesu powoda przez uniknięcie konieczności wszczynania, niekiedy bezskutecznej, egzekucji. Rozłożenie na raty świadczenia pieniężnego zależy od zaistnienia szczególnie uzasadnionego wypadku po stronie dłużnika. Wypadek ten zachodzi, gdy ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie przez niego świadczenia w sposób jednorazowy w pełnej wysokości i od razu byłoby niemożliwe lub nadmiernie utrudnione.

W ocenie Sądu, mając na względzie całokształt okoliczności niniejszej sprawy, nie sposób było uznać za uzasadnione rozłożenie powodowi dochodzonych pozwem należności na raty. Pozwany posiada liczne zobowiązania finansowe wobec różnych banków i nie jest w stanie ich obsługiwać terminowo ani w pełnej zaciągniętej wysokości, co potwierdza dotychczasowa historia spłat kredytowych pozwanego oraz jego zeznania złożone na rozprawie dnia 09 maja 2018 roku. Powyższe, zdaniem Sądu nakazuje przyjąć, iż ewentualne rozłożenie zasądanego w niniejszej sprawie świadczenia na raty nie gwarantuje jego realnej spłaty.

Sąd z urzędu rozważał możliwość naruszenia w przedmiotowej sprawie norm wynikających z art. 58 k.c., jednak nie odnalazł przesłanek przemawiających za uznaniem, iż zawarta między stronami umowa z dnia 26 czerwca 2017 roku nr (...) o kredyt konsolidacyjny jest sprzeczna z obowiązującymi przepisami prawa albo miała na celu obejście przepisów prawa. Sąd nie stwierdził również aby przewidziane w tej umowie zapisy i ukształtowany w ich wyniku stosunek prawny między stronami, prowadził do sytuacji mogącej być uznaną za sprzeczną z zasadami współzycia społecznego czy dobrymi obyczajami. Powtórzyć należy, iż pozwany nie kwestionował ani w toku postępowania ani w trakcie rozprawy z dnia 09 maja 2018 roku faktu zawarcia z powodem umowy, istnienia zadłużenia i jego wysokości czy wreszcie doręczenia mu przez powoda wypowiedzenia umowy.

Na marginesie wypada podnieść, iż to sam pozwany wystąpił do powoda z wnioskiem o konsolidację ciężących na nim kilku zobowiązań kredytowych w jedno.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uwzględnił powództwo w całości zasądzając kwotę 187.279,95 zł z żądanymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 19 lutego 2018 roku, do dnia zapłaty.

O poniesionych zaś przez powoda kosztach procesu (w tym opłata od pozwu w kwocie 9.364,- zł i koszty zastępstwa procesowego z opłatą skarbową od pełnomocnictwa - 5.417,- zł) orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. z dnia 3 stycznia 2018 r. Dz.U. z 2018 r. poz. 265) uwzględniając wynik sprawy.

SSO Mirosław Krzysztof Derda